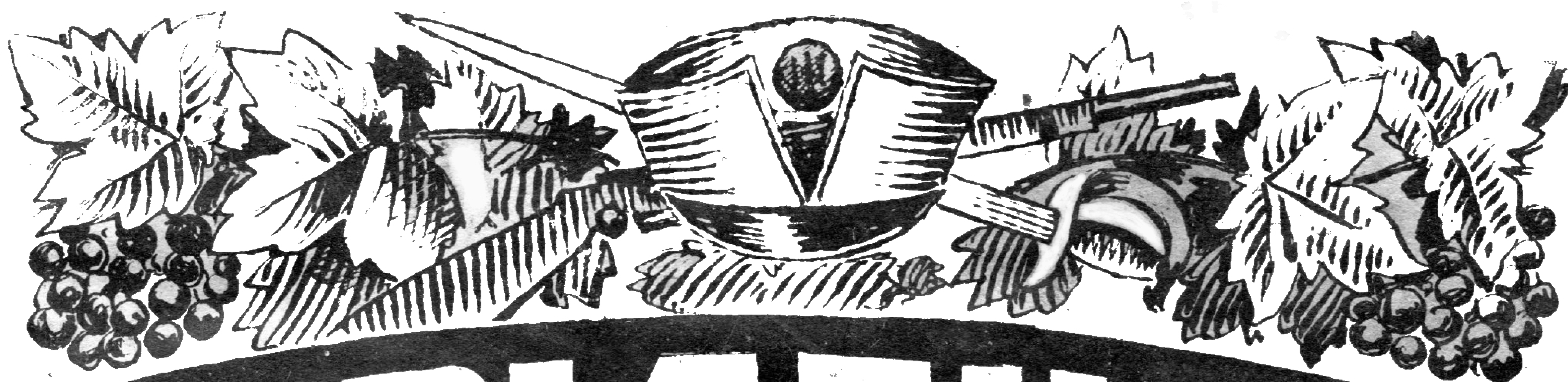

СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ

на фортепян

зі словами

уложив

Я. ЯРОСЛАВЕНКО.

Музична Накладня
„ТОРБАН“
ЛЬВІВ
Головний склад:
Книгарня Наук. Тов. ім. Т. Шевченка
у Львові

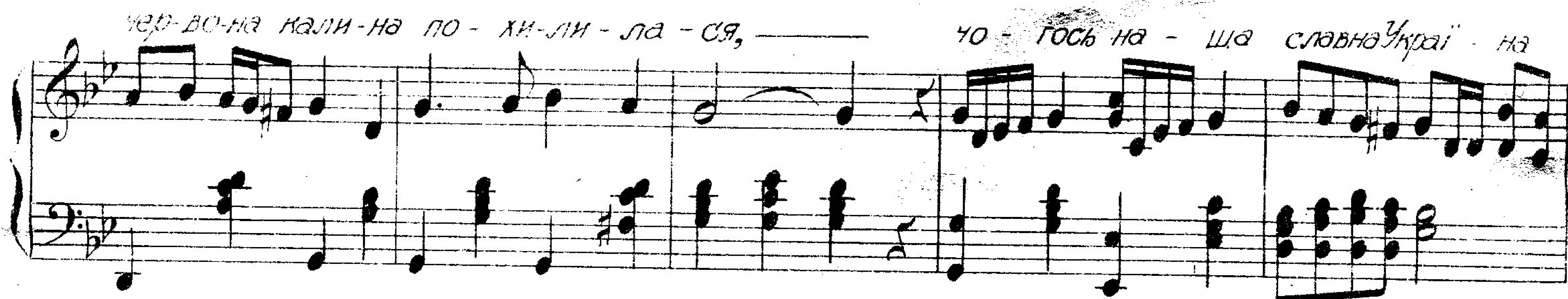
Ой, у лузі червона калина...

Мел.: Ст. Чарненького.

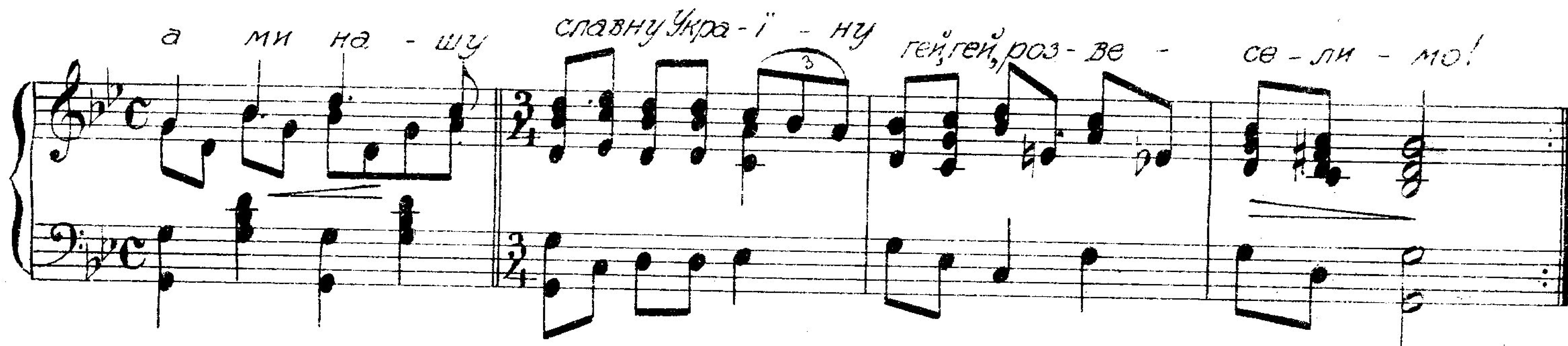
Alla marcia, poco lento.

2. Виступають Стрільці Січові у крівавий тан,
Визволяти рідную країну з вікових кайдан,
А ми наших братів-Українців визволимо,
А ми нашу славну Україну гей, гей, розвеселимо!

3. Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали Стрільці Січові з Москалями тан,
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну гей, гей, розвеселимо!

4. Як повіє буйнесенький вітер, як полине спів,
То прославлять по всій Україні Січових Стрільців,
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми тую славну Україну гей, гей, розвеселимо!

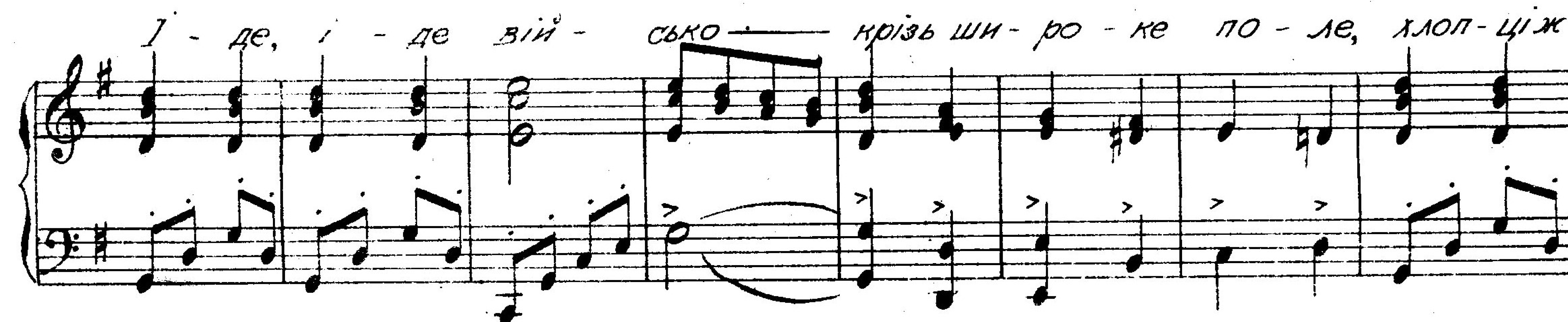
Ой, видно село...

Слова й мельодія:
Л. Лепкого.

ха-ха, ха-ха, ха, гей! Дів-чи-но, риб-чи-но, чорно-брив-ко моя, вийди, вийди,

вийди, вийди, та мерщій до вікна, хлоп-ціж бо то хлоп-ці

як со-коли! Ха-коли!

f

p

dimin.

pp

2. Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою.
Попереду ідуть старші отамани,
Хто охоту має, най йде з нами.
Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди та мерщій до вікна,
Хто охоту має, най йде з нами.

3. Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати,
Ми йдем за Вкраїну воювати!
Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди та мерщій до вікна,
Ми йдем за Вкраїну воювати!

Їхав стрілець на війноньку...

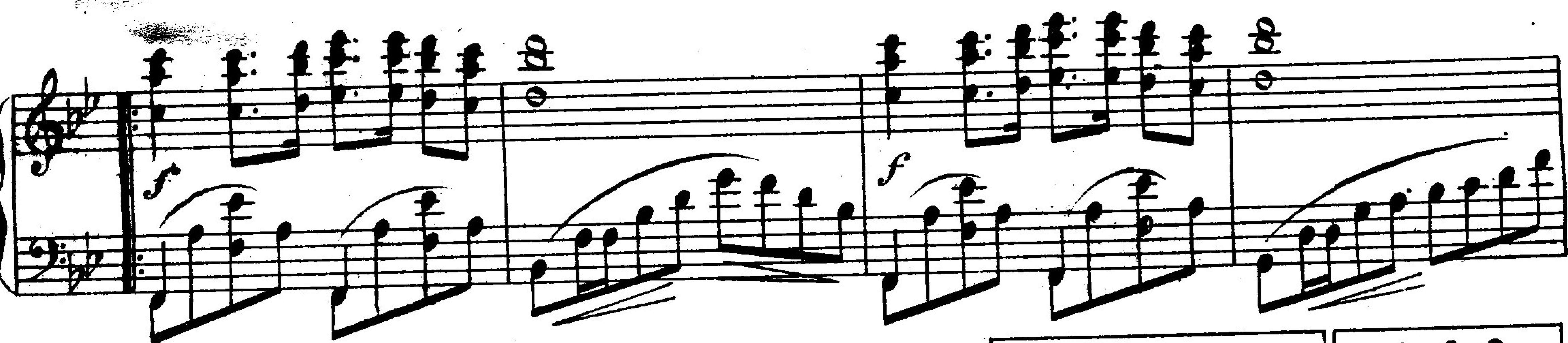
Сл.: Р. Купчинського. Мел.: М. Гайворонського.

На форт. уложив: Я. Ярославенко.

2. Подай дівчино хустину,
Бо як у бою загину:
Накриють очі
Темної ночі, } 2 р.
Лекше в могилі спочину.

3. Лихії люди на силу
Взяли нещасную милу,
А серед поля
Гнеться тополя } 2 р.
Та й на стрілецьку могилу.

Ой, копав я керниченьку...

Народня пісня.

Marciale.

сер-цю бу-де, возь-муть ї-ї лю-ди, возь-муть ї-ї лю-ди

мо-я не бу-де, — ой, жаль, жаль сер-цю бу-де,

возь-муть ї-ї лю-ди, возь-муть ї-ї люди мо-я не бу-де. —

2. Вже до тої керниченьки
Стежки заросли,
Вже до моїй дівчиноньки
Сватоньки пішли.
Ой, жаль, жаль серцю буде,
Возьмуть її люди,
Возьмуть її люди,
Моя не буде! } 2р.

3. А вже з тої керниченьки
Орли воду пють,
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.
Ой, жаль, жаль і т. д.

4. Оден веде за рученьку,
Другий за рукав
А мені ся серце крає
Що я ї не взяв!
Ой, жаль, жаль і т. д.

Як Стрільці йшли з України...

Сл. й мел. Р. Купчинського.

На форт. уложив: Я. Ярославенко.

Tempo di Valse.

f *rit.*

1. Як Стрільці йшли з Укра - ї - ни, то

mp dolente

сльози трем-ті-ли во-чах, —— бо кождий ки-дав. дів-чи - ну на

тих ши - ро - ких, на тих роз - ло - гих сте-пах. —— Роз - ві - я - лись

p *pp dolcissimo*

мрі - ї, ро - же - ві - ї мрі - ї, мо - ї, ах мо -

rit.

ї, —— но спо - мин про хви - лі дав - ні - ї дав -

mf un poco mosso

ні - ї, о - став - ся ме-ні, —— о - став - ся ме -

f *ritard.*

2. В городі Єлисаветі тужили дівчата в той день,
Тнило серце з розлуки і гас у грудях, і гас в очах огень.
Розвіялись мрії і т. д.

3. Поїзд помчався стрілою на призабутий Запад,
А тільки пісня крилатая з димом буяла і з димом вертала назад.
Розвіялись мрії і т. д.

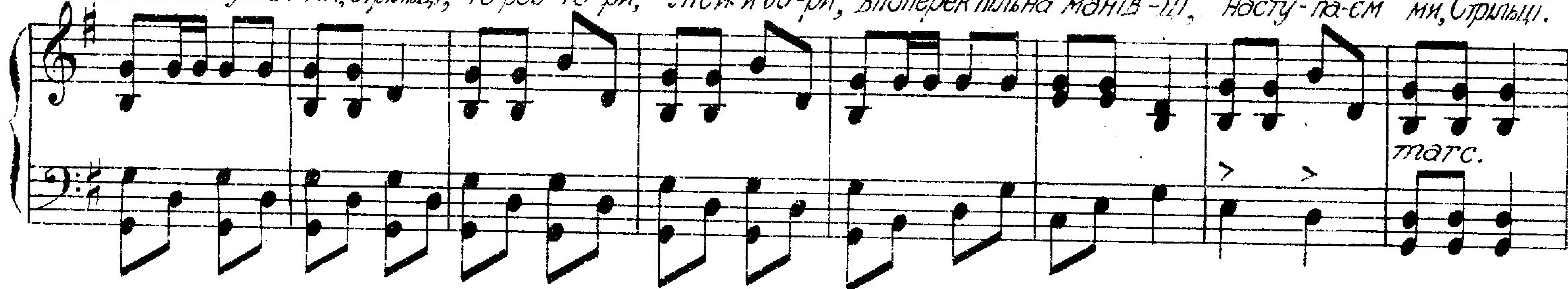
Гей наступаєм ми Стрільці...

Слова перероблені з Сокільського Марша сурмового.

Marciale

Я. Ярославенко.

2. Нас не злякає ворожня,
Проти крісів і шрапнелів,
В крузі гранатного огня
Україна нам одна.
Гей, всіх разом збираймо,
Силу нашу єднаймо,
Гей, гей, далі враз,
На України гаразд! } 2р.

3. Гей запорожський в нас звичай,
За Вкраїну до загину
Спільно працюй, борись, вмирай,
Най засяє щастєм край!
Гей, всіх разом і т. д.

Йде Січове Військо...

Мел. М. Гайворонського.

На форт. уложив:
Я. Ярославенко.

Allamarcia Pocomoderato.

2. Йде Січове Військо
В боротьбу кроваву,
Як поборем вороженьків
Добудемо славу. } 2 р.

3. Йде Січове Військо
Пісня стелом лине,
Як поборем вороженьків,
Слава не загине. } 2 р.

Ой, у полі береза стояла...

Народня пісня.

Marciale.

f

dimin.

p

f

sfz

1. Ой, у полі береза стояла, ой у полі береза стояла, думаю думала, думай думку думала, дум, дум, думай думку думала!

f con rigore

p

ff

Coda.

dim.

pp

crescendo

sffz

2. Під березов зазуля кувала. 2р.
Думаю, думала, думай думку думала,
Дум, дум, думай думку думала.

3. Питалася зазуля берези, 2р.
Думаю, і т.д.

4. Чом береза біла, не зелена? 2р.
Думаю, і т.д.

5. Як я маю зеленою бути, 2р.
Думаю, і т.д.

6. Підомною стояли рекрути. 2р.
Думаю, і т.д.

7. Підомною вогонь розкладали, 2р.
Думаю, і т.д.

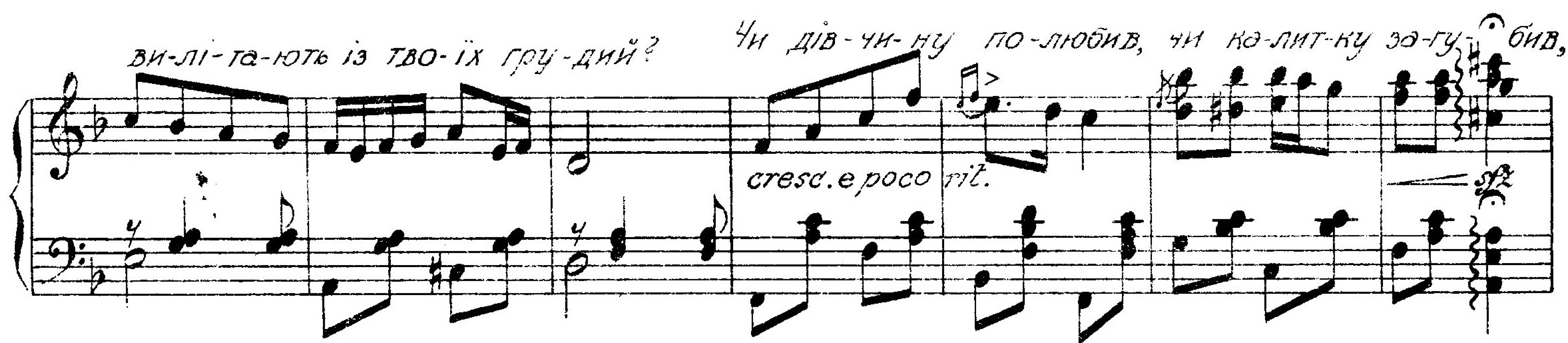
8. Шабельками віття обтинали. 2р.
Думаю, і т.д.

Ой, чогож ти зажурився...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

2. „Ні на вправах пан отаман
Мене не сварив,
Ні калитки дорогої
Я не загубив.
Тільки собі на біду
Дівчиноньку молоду
Безнадійно, але вірно,
Щиро полюбив."

3. „Не журися, молод стрільче,
Бо жура зведе,
Друг для друга добру раду
Завсіди найде!
Очком-бочком заверни,
Острогами подзвони,
А за місяць дівчинонька
Вже твоя буде!"

4. Ой, послухав тої ради
Січовий Стрілець,
Своїй журі безконечній
Він зробив кінець.
Очком-бочком завертав,
Обіймав і цілував,
А теольог дівчиноньку
Повів під вінець.

За твої дівчино...

Tempo di Valse.

p sfz f

1. За тво - ї, дів - чи - но,

p lento

ли - чень - ка пиш - ні, за тво - ї, дів - чи - но, у - стонь - ка - виш - ні, від - дав - би

лю - бонько, мо - я го - лу - бонько, всі сво - ї мрі - ї ко - лиш - ні.

Moderato.

Ми - ла, о - чі тво - ї си - ні, не - за - будь - ки при до - ли - ні...

p cresc. rit.

від - давби лю - бонько, моя го - лу - бонько, всі сво - ї мрі - ї ко - лиш - ні,

f a tempo p

від - дав - би любонько, мо - я го - лу - бонько, всі сво - ї мрії ко - лиш - ні.

f ritard. p

2. За твої, дівчино, чорнії брови,
За твою, дівчино, каплю любови
Віддавби любонько,
Моя голубонько,
Всі свої любі розмови.

Мила, очі твої сині, —
Незабудьки при долині...
Віддав-би любонько,
Моя голубонько,
Всі свої любі розмови. } 2р.

Коби скорше з гір Карпатів...

Сл. й мел. Л. Лепкого.

2. Засвітило ясне сонце, нарід вибігає,
Українське славне військо весело вітає.
Гей нумо хлопці враз,
Гей нумо на приказ,
Шабельки поострім,
Кульбаки наложім,
Трублять трубки на трівогу,
Час нам вже час у дорогу! } 2р.

3. Вийшов батько, вийшов рідний, вийшла стара мати,
Вийшла вірна дівчинонька коня напувати.
Гей нумо хлопці враз,
і т. д.

4. Ой, не можу, родинонько, з тобою остати,
Мій кінь рветься, вперед преться, тай не хоче стати.
Гей нумо хлопці враз,
і т. д.

Зелений дубочку...

Народня пісня.

2. Молодий козаче, чого зажурився?
Чи коні пристали, чи з дороги збився? 2р.

3. „Ні коні пристали, ні з дороги збився,
Тільки зажурився, без долі родився.“ 2р.

Зажурились Галичанки...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

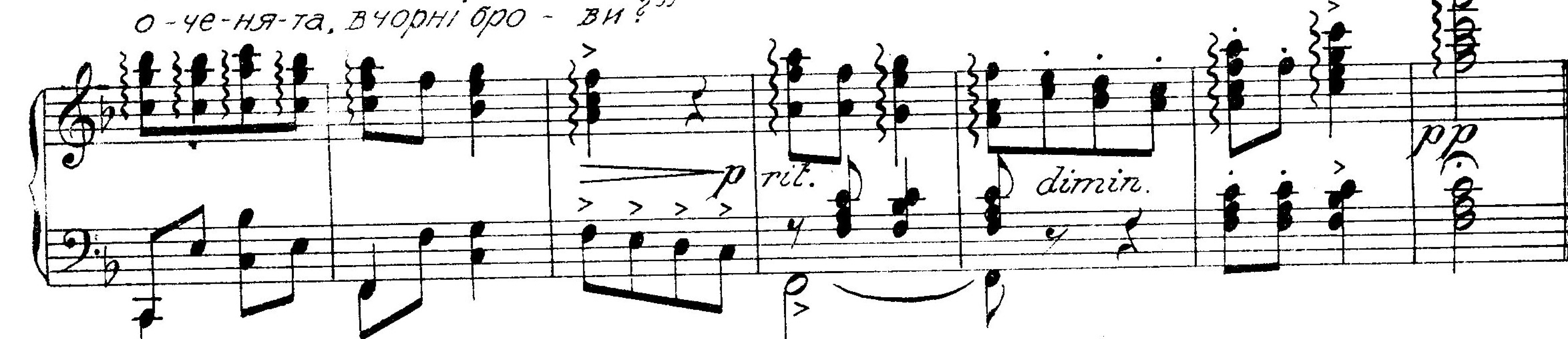
На форт. уложив: Я. Ярославенко.

2. „Не журіться, Галичанки, таж є „військові"
Вони краще обіймають, „як Стрільці Січові,"
Ті вас поцілують в уста малинові,
В карі оченята, в чорненькії брови."} 2р.

3. „Ой, не будуть більш військові з нами приставати,
І не будуть нас військові за стан обіймати,
Ні, не поцілують в уста малинові,
В карі оченята, в чорненькії брови."} 2р.

4. „Аж як ви вже з України вернетеся знову,
І підете, як бувало, з нами на розмову,
Тоді вже цілуйте в уста малинові,
В карі оченята, в чорненькії брови."} 2р.

Бистра вода...

Народня пісня. Стрілецькі слова.

Moderato.

1. Би-стра вода, би-стра вода бе-ре-женьки зно-сить, мо-ло-дий стрілець, моло-дий стрілець о-та-ма-на про-сить, молодий стрілець, моло-дий стрілець о-та-ма-на про-сить.

2. „Пустиж мене, отамане,
Із поля до дому,
Бо там заплакала, бо там затужила
Дівчина за мною."

3. „Іди стрільче, іди хлопче,
Та не забавляйся,
Поцілуй дівчину, поцілуй єдину,
Тай назад вертайся."

Кладочка, кладочка...

Мел.: Л. Лепкого.

На фортепян уложив:
Я. Ярославенко.

2. Вчера дощик, нині дощик
Завтра виллють ріки,
Либонь ми ся, дівчинонько,
Розійдем на віки.

Ой, якеж ти, дівчинонько,
Лихо учинила,
Що та кладочка вузесенька
Вже ся заломила.

Ой, у полі верба...

2. На доріжку глядить,
А доріжка коптить.
Гей, там то їдуть Стрільці Січовії
На конях вороних.

3. А що оден підїзджа,
На дівчину гука:
„Гей! Ти дівчино, мила чорнобрива,
Напій мені коня!"

4. „Не великий ти пан,
Та напій собі сам,
Гей, зимна роса, а дівчина боса,
Ніженьки зросить собі!"

5. І по світу блукав,
На Вкраїні бував,
Та ще такої гордої дівчини
Я з роду не видав.

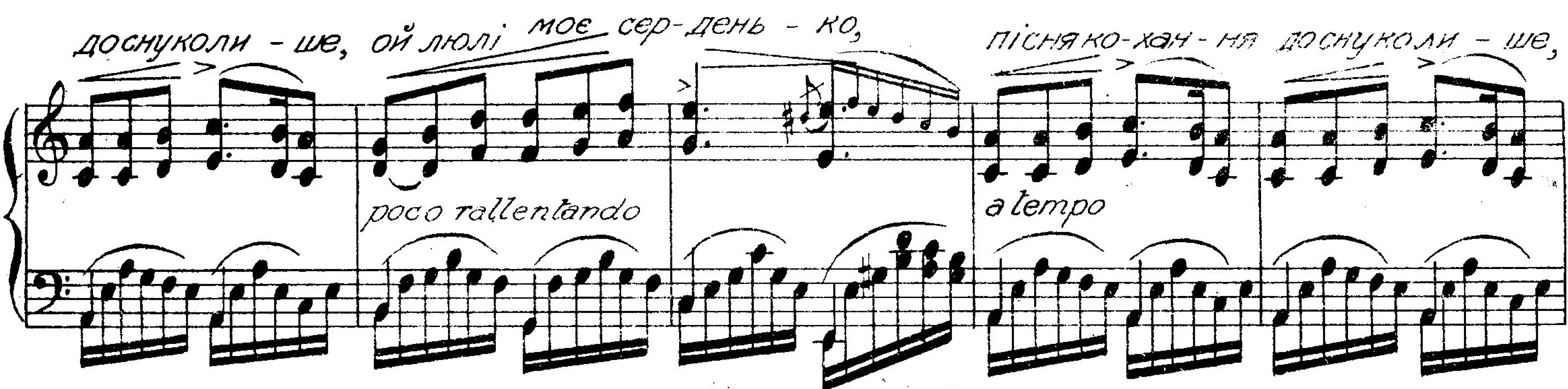
Маєва нічка...

Сл. і мел.: Л. Лепкого.

На фортепян уложив: Я. Ярославенко.

сер - це мо - є спи, — до сну ко - ли - шуть ту - ї, ой лю - лі, сер-це мо- е. —

pocolento

pp *mf* più mosso

p ritardando

2. Вечора блакит в тіні сховався,
Листя шепоче легенько,
Сон тихий в мрію душі зіллявся, } 2р.
Ой люлі, моє серденько.
Ой люлі, і т.д.

3. Люлі серденько, тільки думками
До тебе з поля полину,
Невинна пісня моя вколише } 2р.
Тебе в вечірню годину.
Ой люлі, і т.д.

Заквітчали дівчатонька...

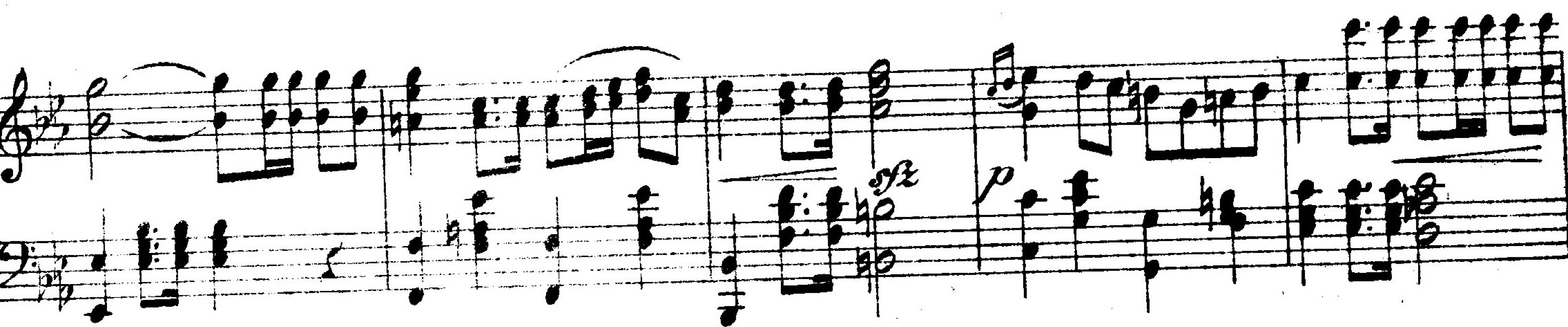
Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Alla marcia funebre.

2. Невисокий хрест з берези
Заплели віночком,
Замість мали заплітати
Косу барвіночком.

3. І пісочком висипали
Стежечку довкола,
Замість мали постелити
Рушник до престола.

4. Схилилися дві черешні
Наліво й на право;
А на вітях вітер грає
Про стрілецьку славу.

Кедь ми прийшла карта...

Народня пісня з Лемківщини.

2. Кедь ми прийшла карта нароковац,
Стал я музикантів дошіковац:
„Гей ви, музиканти, заграйте ми чардаш,
Най я си погулям в тот молодий час!"

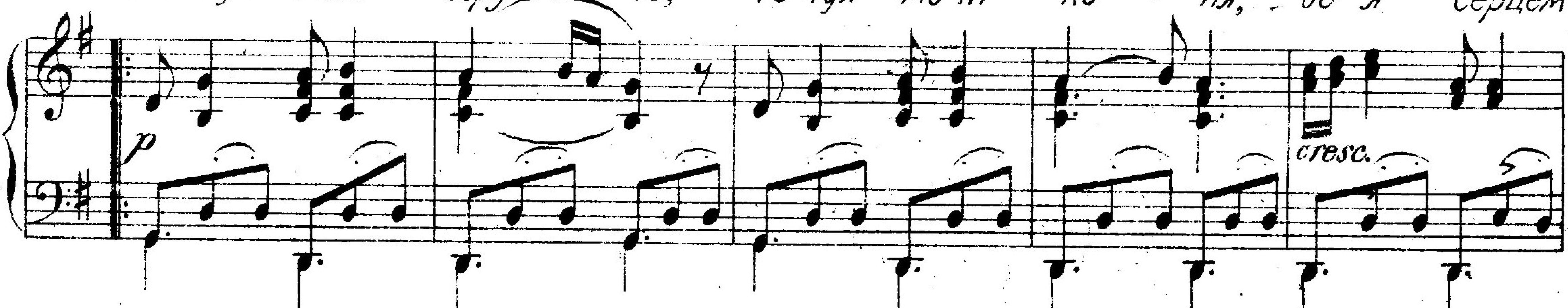
3. Стали музиканти чардаш грати,
Стали ми ся сльози з очей ляти,
Ніхто не заплаче, ні отец ні матка,
Лем за мнов заплачут три дівчатка.

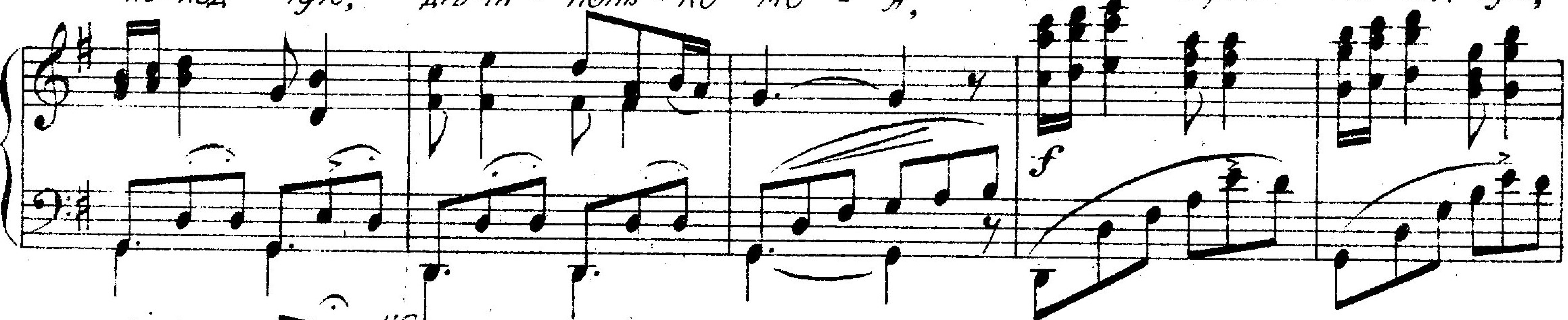
4. Ой, одна заплаче, бо я єї брат,
А друга заплаче, бо я єї сват,
А третя заплаче, бо плакати мусит,
Бо вона од мене перстень носит.

Готуй мені збрую...

Сл. й мел. Р. Купчинського.

2. Дай уста рожеві
Ще поцілувати,
Нім заграють нам крицеві, } 2р.
Московські гармати.

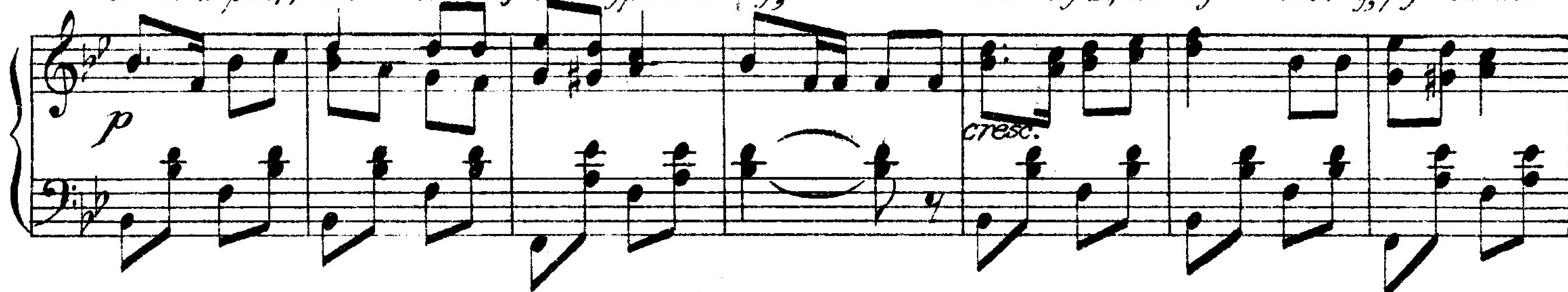
3. Піду я, піду я,
А де сам не знаю,
Може люту смерть найду я } 2р.
В далекому краю.

4. Прийдуть вірні друзі,
Прийдуть заспівають,
Під явором, в темнім лузі, } 2р.
Мене поховають.

5. Не плач-же дівчино,
Серденько кохане,
А заплачеш в ту хвилину, } 2р.
Як мене не стане.

Мав я раз дівчиноньку...

2. Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весіллю.
Ґей, гей і т.д.

3. Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з ґарбузами.
Ґей, гей і т.д.

4. Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона богатая, а я бідний.
Ґей, гей і т.д.

5. Думав я втопитися з тої злости,
Та вода холодная, ломить кости.
Ґей, гей і т.д.

6. Думав я застрілитись із рушниці,
Порох був замочений в порошниці.
Ґей, гей і т.д.

7. Щоби вратуватися від покуси,
Пішов, записався я в Усуси.
Ґей, гей і т.д.

8. Вже про Ґаличаночку не думаю,
Бо на Придніпрянщині десять маю.
Ґей, гей і т.д.

Гей там у Вільхівці...

Сл. й мел.: Р. Купчинського і Л. Лепкого.

На фортепян уложив: Я. Ярославенко.

Tempo di Valse.

mf

cresc.

f ritard.

p cantabile

1. Гей там у Вільхівці, там дівчина живе, від неї мов від сонця проміння ясне бе. Сміються ясні очі, як зорі серед ночі, від неї мов від сонця проміння ясне бе.

f

rit. sfz

a tempo

mp con sentimento

pp

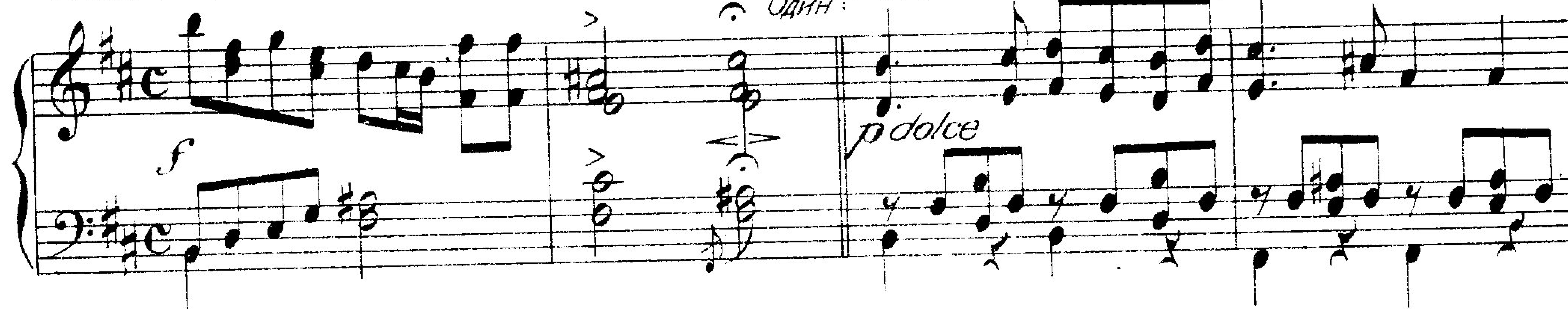
2. До тої дівчиноньки хорунжий заходив
I в синіх оченятах спокій душі втопив.
Чи в хаті, чи у полі,
Він кляв нещасні долі,
I в злости дві російські дивізії розбив.

3. Аж раз у темну нічку, як світ безжурно спав,
Таємними стежками Москаль на полк напав,
Як лев наш Черник бився,
Тай він вкінці зморився,
I разом з товариством в неволеньку попав.

4. Тепер він машерує в далекую Сибір,
I очі все звертає до ясних, ясних зір,
А скільки разів гляне,
То Вільховець спомяне,
I дивиться так сумно в синіючий простір.

Стоїть явір над водою...

Народня пісня.

2. Не хилися явороньку, ти ще зелененький,
Не журися козаченьку, ти ще молоденький.

3. Не рад явір хилитися, вода корінь мие,
Не рад козак журитися, та серденько ние.

4. Ой, поїхав на Вкраїну, тай там десь загинув,
Свою рідну Галичину, на віки покинув.

5. Казав собі висипати високу могилу,
Казав собі посадити червону калину.

6. „Будуть пташки прилітати, цвіт-калину їсти,
Будуть мені приносити з Галичини вісти."

7. Ой, всі пташки позлітались, цвіт-калину зїли,
Таки мені молодому правди не повіли."

Ой, з-за гори...

Народня пісня. Сл. перероблені.

2. То не хмара, московська навала,
Від гарматів земля застогнала.

3. Ой, збірайтесь хлопці молодії,
Ой, збірайтесь Стрільці Січовії.

4. Та підемо горами, ярами,
Гей будемо биться з Москалями.

5. Та покинем неньку і дівчину,
Та за нашу славну Україну.

6. Гей на горі чорна хмара встала,
По всім світу йде стрілецька слава.

7. Не журімось що станеться з нами,
Попереду їдуть отамани.

8. Попереду їдуть отамани,
А позаду бють у барабани.

Нема в світі...

Сл.: Ю. Назарана. Мел.: М. Гайворонського.

Andantino.

Не-ма в сві-ті кращих хлопців над Сі-чо-вих До-бровольців, гей, гей, гей, — над Сі-чо-вих До-бровольців, як і-дуть в бій то спі-вають і зі співом у-ми-рають, гей, гей, гей, — на-ші славні до-бровольці.

f espr. ritard. a tempo p cresc. ritard. f a tempo f rit. p dim. sfz

Вдаряй мечем...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Maestoso.

Вдаряй мечем, вда-ряй, вдаряй, Ве-ли-кий Комтуре За-ко-на, щоб з нього честь бу-ла для нас, а для Вкраї-ни I. о-бо-ро-на, щоб II. о-бо-ро-на.

f ff f crescendo ritard. rit.

Прощай дівчино...

Tempo di Valse, pocolento.

Аранжував:
Я. Ярославенко.

mf

f

1. Пра-щай дів-чи - но, бо я вже йду, пра-щай дів-

p

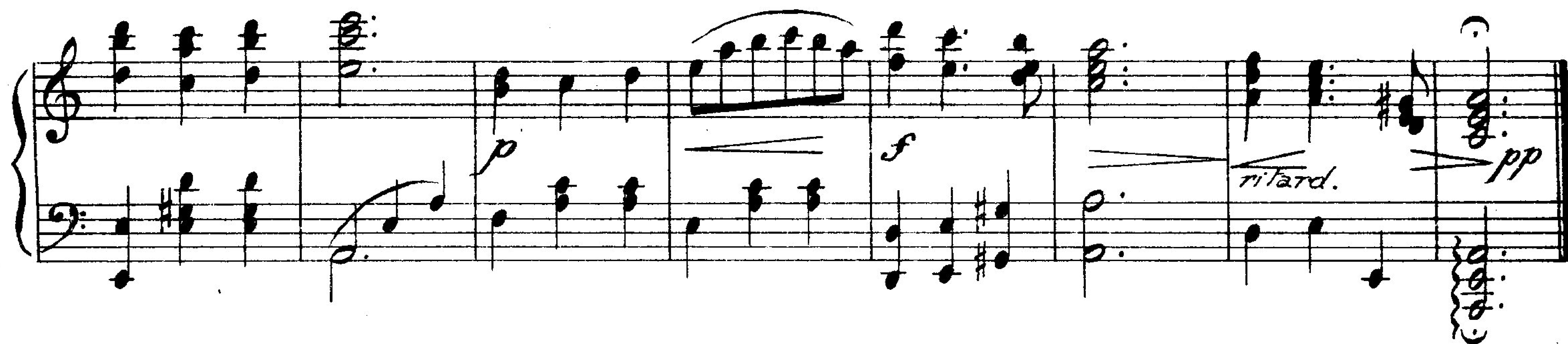
чи - но, бо я вже йду, бла-госло-ви мя на ту вій-ну,

p

бла-го-сло-ви мя на ту вий - ну.

f

f

2. Ударить куля, мене убє,
Згадай дівчино, серце моє. 2р.

3. Пращай дівчино, пращай, пращай,
Іду до бою за рідний край. 2р.

4. Летіла куля понад гору,
Та поцілила у грудь мою. 2р.

5. Потекла кровця рівенькою,
Тен та далеко до Дунаю. 2р.

6. В тихім Дунаю чиста вода,
Вже мого хлопця в світі нема. 2р.

Ой, там при долині...

Народня пісня. Сл.: Р. Купчинського.

2. Козацькеє тіло від вітру счорніло,
А личко розцвіле, зів'яло, змарніло.

3. Не заплаче мати тай над головою,
Не посадить мяти на могилу твою.

4. Береза не зронить листків на могилу,
І дзвін не задзвонить, не сповістить милу.

5. Не викує, брате, літ твоїх зазуля,
Закує з гармати ворожая куля.

6. Один бір заплаче нишком серед ночі,
І ворон закряче, виймаючи очі.

7. Одні рано-вранці вітри заголосять,
Вовки-сіроманці кістки порозносять.

8. І кров по долині накриє мурава,
Но слава не згине, стрілецькая слава!

Казала дівчина...

Сл. і мел.: Л. Лепкого.

На форт. уложив: Я. Ярославенко.

Allegro moderato.

2. Як я їхав то вмлівала,
Як поїхав то зітхала,
А на тім і кінець,
Пішла з другим під вінець. } 2 р.

3. Казав мені курат на сповіди,
Щоб я не шукав собі біди:
„Жий, жий так як я,
Все жию без гріха!“ } 2 р.

4. Казав мені курат уважати,
Молодиць не зачіпати:
Жий, жий! Уважай!
Молодиць не зачіпай!“ } 2 р.

———·———

Гей на горі там женці жнуть...

Народня пісня.

2. Попереду Дорошенко, 2р.
Веде своє військо, військо запорозьке
хорошенько.
Гей! Хорошенько, гей, веде військо хорошенько!

3. А позаду Сагайдачний, 2р.
Що проміняв жінку за тютюн та люльку
необачний.
Гей! Необачний, гей, що проміняв необачний!

4. Гей, вернися Сагайдачний, 2р.
Віддай тютюн, люльку, бери собі жін...
необачни...
Гей! Необачний, гей, бери жінку, необ...

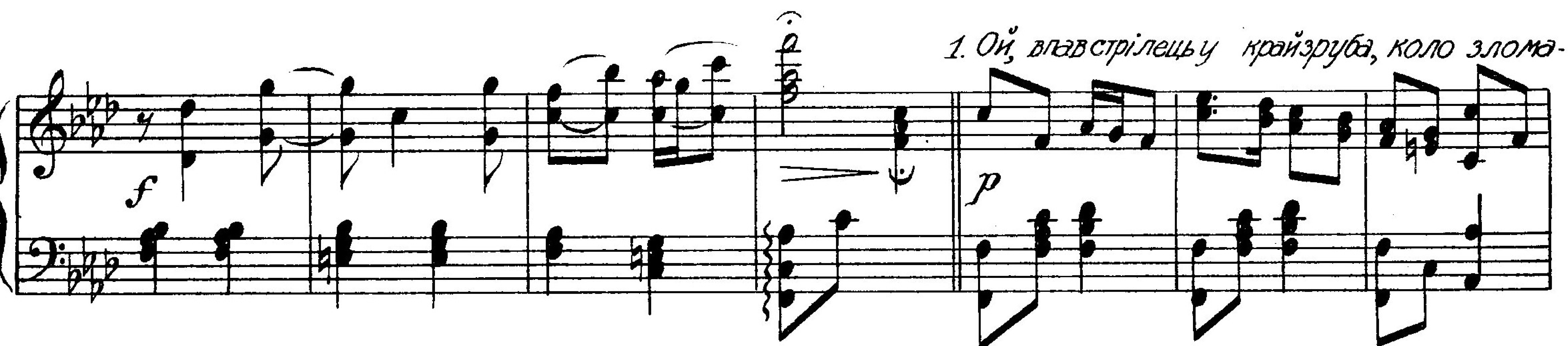
5. Мені жінка не годиться, 2р.
А тютюн та люлька козаку в дорозі
знадобить...
Гей! Знадобиться, гей, козаку знадо...

Ой, впав стрілець...

Сл. і мел.: М. Гайворонського.

На фортепян уложив: Я. Ярославенко.

2. І хто йому заспіває,
І хто його поховає,
Хіба вітер й сніг. 2р.

Ой, за тебе, рідний краю,
Наші стрільці умирають,
І він теж поліг. 2р.

———.———

Колись дівчино мила...

Сл. і мел.: Л. Лепкого.

На фортепян уложив: Я. Ярославенко.

Poco mosso.

1. Колись дівчино мила, а був це гарний час, як ще любов носила десь попід небо нас, ми мріяли, зітхали, кохяння присягали, а соловейко тьохкав, все тьох, тьох, тьох!

2. І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До груди пригортав,
І був би соловейко,
І був би малесенький
Нам тьохкав на калині
Все тьох, тьох, тьох!

3. Та десь війна взялася,
І ось який кінець —
Дівчина — віддалася,
Я — Січовий Стрілець.
Таке то в нас кохання,
Закляття, сподівання, —
Що в серденьку остало
Лиш ох — ах — ох!

Накрила нічка...

Сл. і мел.: Р. Купчинського.

Andantino.

p ritard. *f*

1. На-крила ніч-ка гай ти-хе-сень-ка зем-леньку кругом, — лиш вітер мря-ки

p sempre legato *p*

жене з ле-гень-ка над ро-зі-спа-ним лу-гом. І до лю-бо-ви на-кли-ка-є
Там при о-ко-пах на до-ли-ні,

rit. assai larg. *p* crescendo

ча-рів-ни-чень-ко со-ло-вій, а мі-сяць срібний роз-тя-га-є ча-рівну пря-жу
стоїть по-руч-ник мо-лодий, йому що хви-ля ви-лі-та-є зітханнячко з гру-

f ritard.

мрій. —
дий.

„Спи, дів-чи-но, спи, ко-ха-на, зло-ті

p dolciss.

мрі-ї сни, — і про ме-не, го-лу-

f

бонь- - ко, не за - будь, спі - мни.

8va

dimin. rit. p pp

2. А там у Львові музики грають,
Танець жваво йде,
Дівочі очі як зорі сяють,
Любка всім перед веде.
І усміхається чарівно,
І клонить голову на грудь,
А сотник просить, сотник молить:
„Кохана, не забудь!"
Сіріє ранок, світла гаснуть,
Тяжіє сонна голова,
А сотник шепче ще до ушка
Пращальнії слова:
„Спи дівчино, спи кохана і т. д.

3. Ударив гранат, як грім гремучий,
Землю розгорнув,
Збудив окопи і ліс дрімучий
І ставок, що вже заснув.
Там при окопах, на долині,
Лежить поручник молодий,
Йому потічком випливає
Червона кров з грудий.
І знову стихло все довкола,
Ставок заснув, здрімнувся ліс,
А тільки вітер по соснині
Зітхання тихе ніс:
„Спи дівчино, спи кохана і т. д.

Питається вітер смерти...

Сл.: Ю. Шкрумеляка. Мел.: М. Гайворонського.

Аранжував Я. Ярославенко

Poco lento.

1. Пи - та - еть - ся ві - тер смер - ти:

p f p marciale

ко - му тре - ба ни - ні вмерти? Гей, гей. гей, гей, ко - му тре - ба

f

ни - ні вмер - ти?

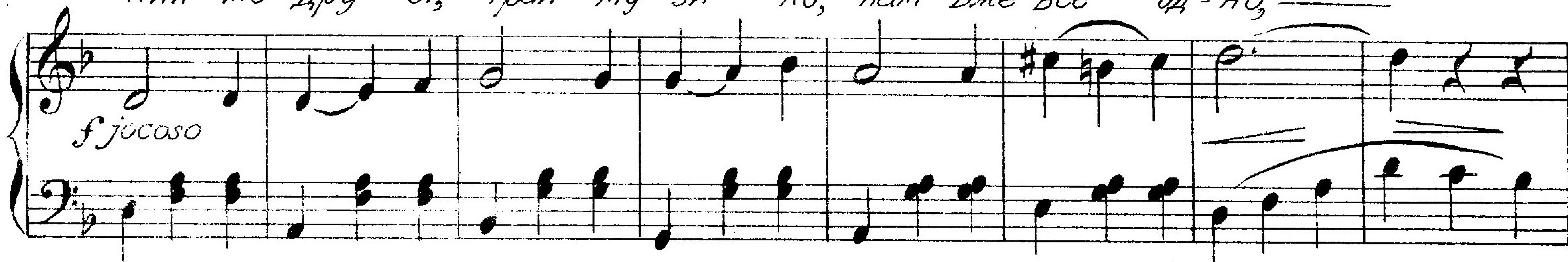
p ritard. f a tempo tr sfz pp rit.

2. Треба вмерти молодцеві,
Та Січовому Стрільцеві,
Гей, гей, та Січовому Стрільцеві.

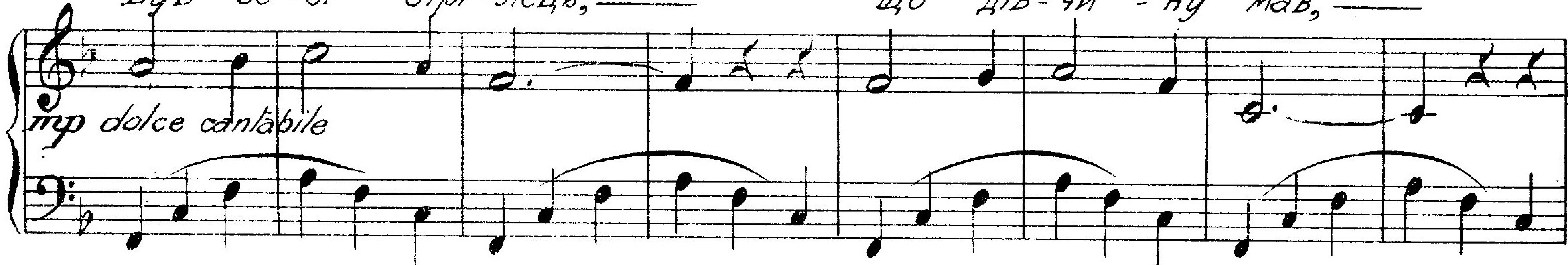
3. Треба вмерти, спочивати,
Воскресення-волі ждати,
Гей, гей, воскресення-волі ждати.

Пиймо друзі...

Tempo di Valse.
f

Всі: Пий-мо дру-зі, грай му-зи-ко, нам вже все од-но,
f jocoso

бо прав-ди-ві тіль-ки в св і-ті піс-ня і ви-но!
mf
cresc.
f

Один: Був со-бі стрі-лець, що дів-чи-ну мав,
mp dolce cantabile

як квіт-ки вес-ну він ї-ї ко-хав,
ten.

і ко - хав і - ї люби́в і - ї,

cresc.

в сво - їх ду - мах, в сво - їх мрі - ях зо - ло - тив і - ї.

f

Grandioso.

Всі: Був со - бі - стрі-лець що дів - чи - ну мав,

f

як квіт - ки весну, він ї - ї ко - хав.

ff

ritard.

Один:

2. Та занялось раз небо від гармат,
В боротьбі страшній йшов на брата брат,
І стрілець ішов, як пристало всім,
Та постріляний, побитий, повернувся в дім.

Всі: Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав.

Один:

3. Нім до матінки рідної прийшов,
Перше дівчину свою віднайшов,
Та як стрінув лиш мрію своїх мрій,
То жорстоке впало слово: „Ти тепер не м

Всі: Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав.

Закінчення всі:

Пиймо друзі, грай музико, нам вже все одно,
Бо правдиве тільки в світі: пісня і вино.

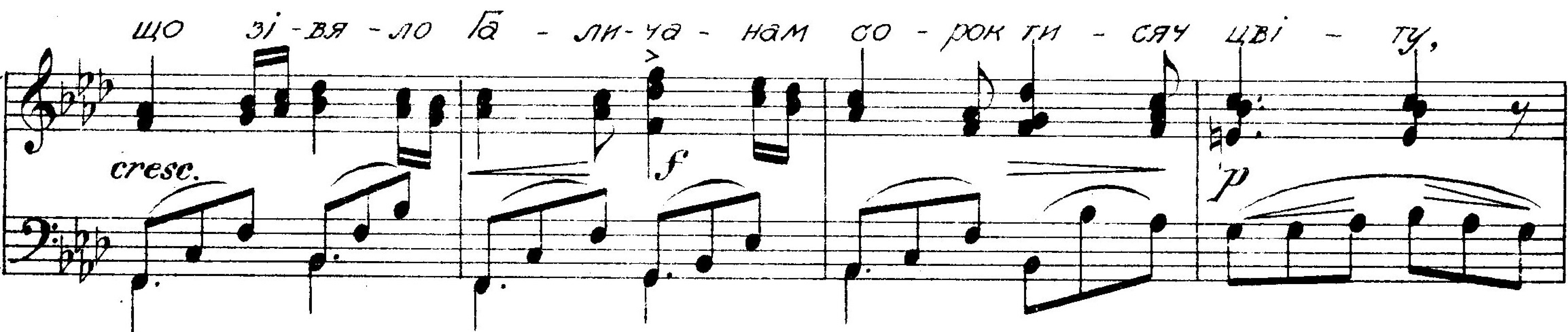
Засумуй трембіто...

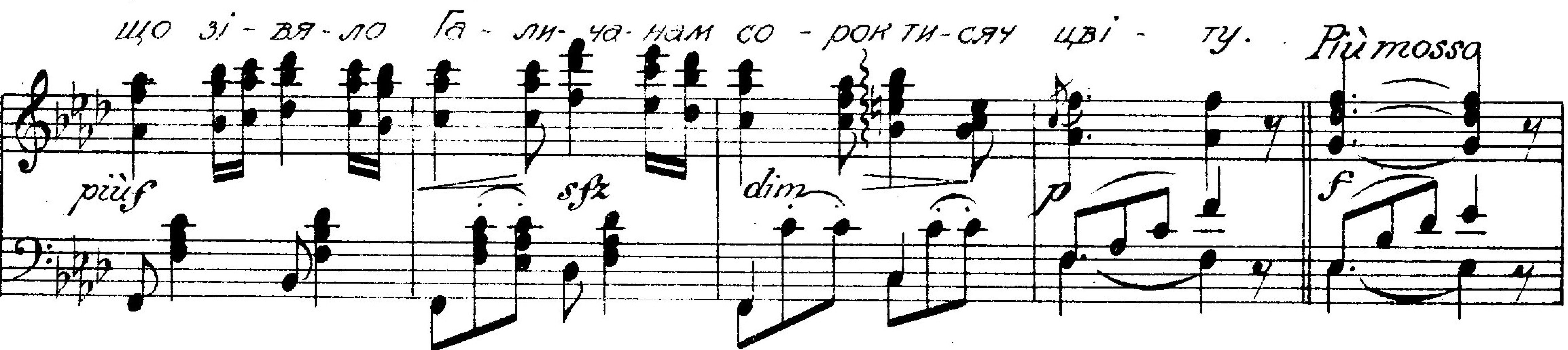
Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Larghetto.

2. Засумуй трембіто
Та на всі Карпати,
Щоб не ждали сина з війни
Ні отець ні мати. } 2р.

3. Засумуй трембіто
Та на все Поділля,
Щоб не ждала дівчинонька
Хлопця на весілля. } 2р.

4. Засумуй трембіто
Що галицька сила,
Та від Збруча по Славуту
Трупом застелила. } 2р.

Ой, нагнувся дуб високий...

Сл.: М. Голубця. Мел.: М. Гайворонського.

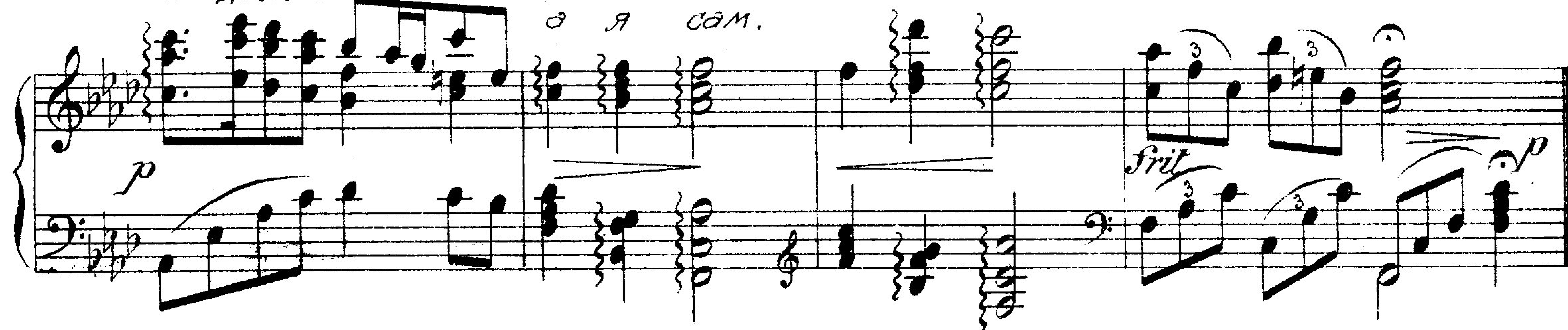
На форт. уложив Я. Ярославенко.

Andante triste.

Ой, дивлюся: дуб високий
віти гне...
Чи часом тобі, кохана,
жаль мене?

Листя вяне, ворон кряче,
сірі дні...
Кажуть люди що ти плачеш
по мені. } 2 р.

———·———

Пише стара мати...

Сл. і мел.: Р. Купчинського.

Andantino.

пи - ше при - із - джа - - ти - - чим скорійш до до - му.

Що роби - ти, що поча - ти, ме - ні мо - ло - до - му, що роби - ти, що поча - ти,

cresc. *f*

ме - ні мо - ло - до - му?

p dolce *pp sosten.*

2. Ой, ходжу я, блуджу,
Білим світом нуджу
З вечора до рана,
Хіба піду та потруджу } 2р.
Пана отамана.

3. Гарно приберуся,
Остро поклонюся,
Тай просити стану:
„Пусти, батьку, до матусі, } 2р.
Най на ню хоч гляну."

4. Пан отаман моргне,
Сиві вуса торгне,
Походить, подише,
Далі книжечку розгорне, } 2р.
Дозвілля напише.

5. Поїду до своЇ,
Матусі старої,
На одну годину,
А до своЇ миленької, } 2р.
На цілую днину.

6. Поїду до своЇ,
Матусі старої,
Щоб поклін віддати,
А до своЇ миленької, } 2р.
Щоб поцілувати.

Коло млина яворина...

Народня пісня.

Marciale.

f *f energico*

Один: 1. Ко - ло мли - на я - во - ри - на,

за - цви - ла ка - ли - - на, Всі: нав - чи - ла - - ся всаду спа - ти мо - ло - да дів -

p cresc.

чи - на, на - вчи - ла - ся вса - ду спа - ти мо - ло - да дів - чи - на.

2. Навчилася в саду спати поміж яворами,
Бо хотіла розмовляти поможи стрільцями. 2 р.
3. „Пусти мене, моя мати, в садок погуляти,
Як запіють перші півні, йду до дому спати." 2 р.
4. Піють півні, піють другі, курка ся кокоче,
Кличе мати вечеряти, а дочка не хоче. 2 р.
5. „Вечеряй ти, моя мати, щось там наварила,
Бо вже мені молоденькій вечеря не мила."
6. Коня ведуть, тіло несуть, кінь головку клонить,
За ним, за ним дівчинонька білі ручки ломить
7. Коня ведуть, тіло несуть, кінь копитом креше,
За ним, за ним дівчинонька русу косу чеше

Гимн Коша.

Сл.: А. Лотоцького. Мел.: А. Баландюка.

Energico.

За сі-мома десь гора-ми, за сімо-ма десь ріка-ми, кажуть є там бо-жий рай,
та вір, брате, по-за нами, за Січо-ви-ми Стрільцями, нігде ра-ю не шу-кай.

Бо не-має ліп-ше, бо нема-є ліп-ше як у нашому Ко-ші,

тут гарматне чу-ти, тут не свищуть ку-лі, тут безпечні ми у-сі!

Човник хитається...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Tempo di Valse. Poco lento.

p cresc.

f

sfz

p

1. Човник хитається серед води, — плеще о хвилю весло, — в місячнім сяйві біліють сади, — мріє далеке село. — Люба дівчино прийди, прийди, забудем деннеє зло, — люба дівчино прийди, прийди, забудем деннеє зло. —

rit.

f a tempo

con espressione

rit.

Più mosso.

p

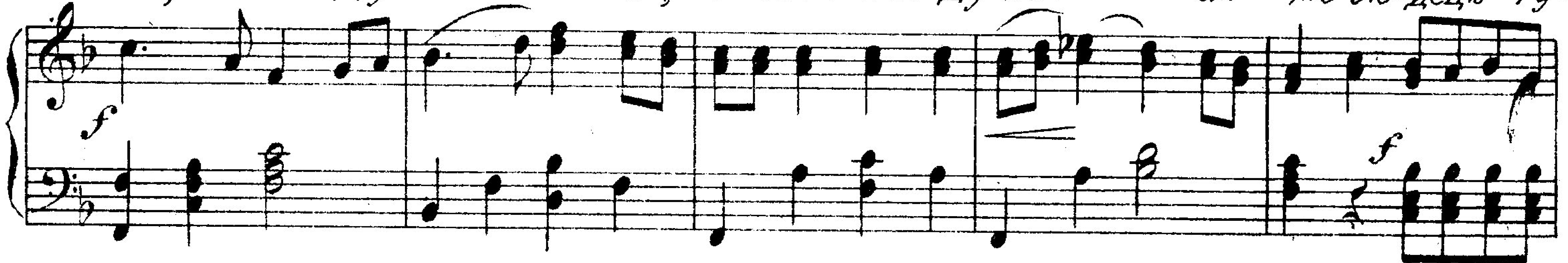
2. Човник хитається серед води,
Тільки одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади,
Ворушать тишу тиші.
Люба дівчино прийди, прийди, } 2р.
Дати розраду душі.

Ой, та за Дунаєм...

Народня пісня.

Andante.

2. Молодець гуляє, він кричить та гукає:
Подай перевозу, подай перевозу.

3. Подай перевозу, най перевезуся,
На свою Вкраїну хоч раз подивлюся.

4. Не так на Вкраїну як на тую дівчину,
Най хоч подивлюся, най хоч подивлюся.

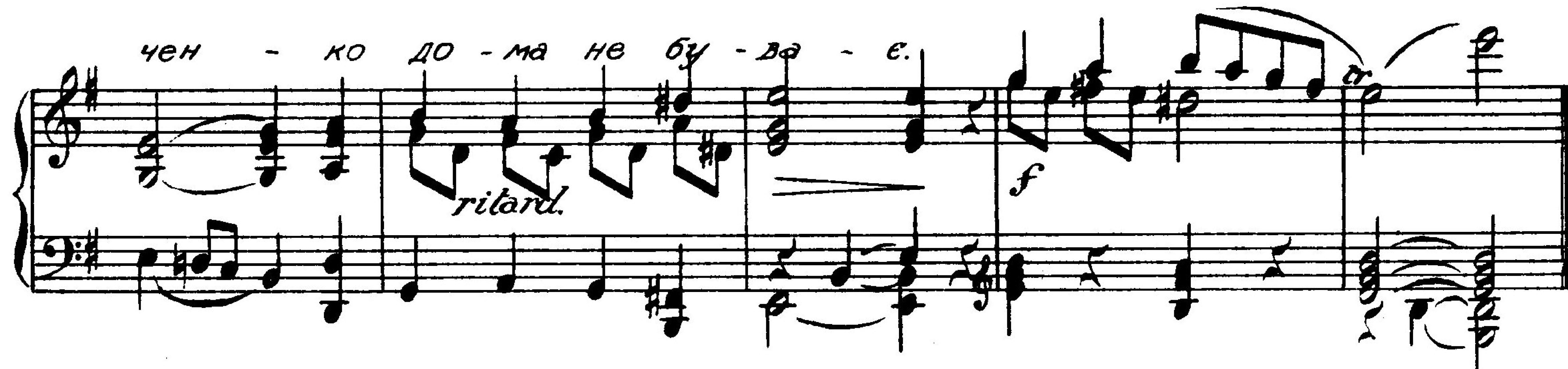
Із-за гори високої...

Мельодія народньої пісні.

2. Прийшов же він над Збруч річку
Каламутні води,
Гей, гей, річко невеличка, } 2р.
Тяжкі в тебе броди.

3. Оглянувся позад себе
Горять наші села,
Гей, гей, рідна Україно, } 2р.
Сумна, невесела.

4. Йде піхота, йде кіннота,
Котяться гармати,
Гей, гей, а все Галичани, } 2р.
Кінця не видати.

5. Поспішають Галичани
Піт їм очі виїв,
Гей, гей, генерали кажуть: } 2р.
„На Київ, на Київ!"

6. Аж надїхав сам Тарнавський,
Вдарили з гармати,
Гей, гей, а вже з [redacted] } 2р.
Сліду не видати.

7. А в Києві Галичанів
Цвітом обкидали,
Гей, гей, „Слава Україні!" } 2р.
Гуртом заспівали.

Чи є в світі краща зірка...

Слова й мельодія: Р. Купчинського.

Allegretto.

1. Чи є всві-ті краща зірка, як мо-я ко-ха-на Ір-ка, чи є всві-ті, де царівна, щоб була та-ка ча-рівна. Гей, гей, Ір-чик, Ірчик, личко вте-бе як па-пірчик, гей, гей, Ір-чик, Ірчик, личко як па-пір-чик!

f p rit. f a tempo f poco ritard. Allegro.

2. Чи є в горах краща квітка
Як Ірчанова сусідка?
Чи є в раю де дзвіночок
Як сусідки голосочок?
Гей, гей Ірчик, Ірчик і т. д.

3. Поцілує як ангелик,
Затанцює як метелик,
Приголубить як голубка,
Але тільки свого любка.
Гей, гей Ірчик, Ірчик і т. д.

4. В неї очи морські хвилі,
Їм опертися не в силі,
В неї вії шовкові,
Як прижмурить, серце мліє.
Гей, гей Ірчик, Ірчик і т. д.

5. В неї коси золотисті,
Як на сонці води чисті,
В неї уста як коралі
І так далі, і так далі...
Гей, гей Ірчик, Ірчик і т. д.

Ой, зацвила черемха...

Andante.

f p

1. Ой, за-цви-ла черемха зацвила я - - рим цві - - том, там пра-щав ся
та Стрілець Січо-вий збі - лим сві - - том.

ritard. *frit.*

2. Там прощався та Стрілець Січовий
слізоньками.
Що немає кому прокопати
йому ями. }2р.

3. Нема кому труни тисової
зготовити,
Буде тіло чорне гайвороння
розносити. }2р.

4. А черемха тую скаргу тиху
зрозуміла,
Чисту душу Стрільця Січового
пожаліла. }2р

5. Спи спокійно, Стрільчику Січовий,
спи, мій сину,
Бо я тебе чесно поховаю
як дитину. }2р.

6. Рано вранці прийшли за ним друзі
поглядіти,
А за нічку Стрільця Січового
вкрили цвіти. }2р

Гей там у полі...

Народня пісня.

Andante, poco mosso.

1. Гей, — там у по - лі, там у по-лі
ви-со-ка-я мо-ги-ла, там у по-лі ви-со-ка-я мо-ги-ла.

2. Гей там дівчина (2)
Там дівчина молодая ходила. (2)

3. Гей та ходила (2)
Руту-мяту на могилі садила. (2)

4. Гей перловими (2)
Перловими слізоньками зливала. (2)

5. Гей щоби тая (2)
Щоби тая рута-мята не вяла. (2)

6. Гей рости, рости, (2)
Рости, рости руто-мято широко. (2)

7. Гей пускай корінь (2)
Пускай корінь в сиру землю глибоко. (2)

8. Гей пускай корінь (2)
Пускай корінь, хай землиця не тяжить. (2)

9. Гей бо під нею (2)
Бо під нею чорнобривий мій лежить. (2)

Ой, казала мати...

Сл. й мел.: М. Гайворонського.

Н.форт. уложив: Я. Ярославенко.

Con moto.

poco accell. rit. a tempo rit. poco dimin. p rit. ff a tempo

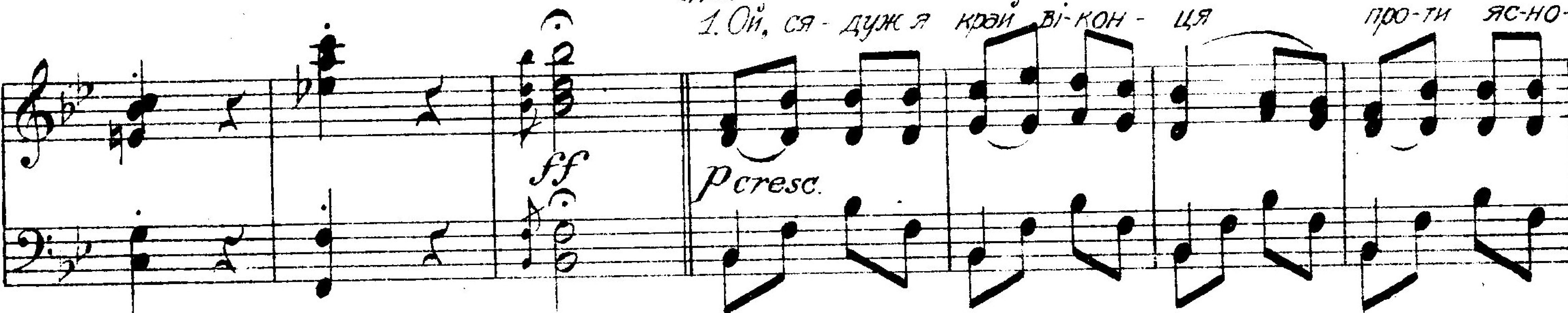
1. Ой, каза-ла мати та не бану-ва-ти за стрільчиком моло-деньким, бо стрілець поки-не, а са-мий по-лине на конику вороненькім, бо стрілець по-кине а са-мий полине на кони-ку во-ро-нень-кім.

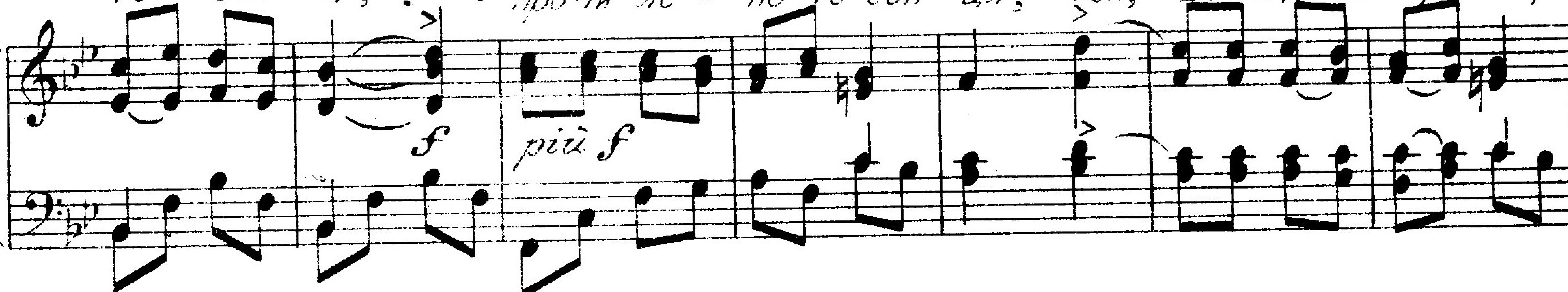
2. Дівча не зважало,
І з туги зів'яло
За стрільчиком молоденьким,
Бо стрілець покинув,
А самий полинув
На конику вороненькім.

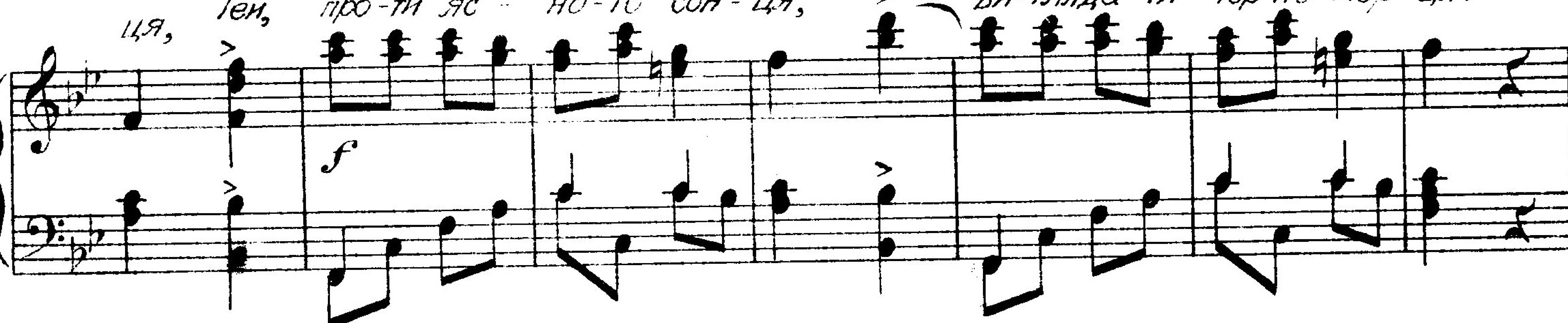
Ой, сяду-ж я край віконця...

Народня пісня.

2. Чорноморець степом їде,
Девятеро коней веде, гей!
На десятім вороному, гей,
Та в жупані червоному, гей!

3. Став він коні напувати,
Стала вода прибувати, гей!
Стала вода прибувати, гей,
Запорожець потапати, гей!

4. Запорожець потапає,
Тай на милу вигукає, гей!
„Ратуй, ратуй моя мила, гей,
Коли вірно любила, гей!“

5. „Коли-б човен та весельце, гей!“
Ратувала-б тебе, серце, гей!
„Коли-б човен, та подруга, гей,
Ратувала-б тебе друга, гей!“

Вітер віє...

Народня пісня.

Один:

1. Ві-є ві-тер, ві-є буй-ний, ду-ба на-хи-ля-є, Всі: си-дить ко-зак на моги-лі, тай вітру-пи-та-є, си-дить ко-зак на моги-лі тай ві-тру-пи-та-є.

p — poco cresc. — f — p — frit. — ff

2. „Скажи вітре, скажи буйний,
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля?" } 2р

3. Йому вітер одвічає,
Каже: „Знаю, знаю,
Твоя доля козацькая
В далекому краю." } 2р.

4. „Твоя доля затоптана,
Сірими волами" —
Ой, сів козак тай заплакав
Гіркими сльозами. } 2р.

5. „Породила мене мати
В зеленому полі,
Дала мені чорні брови,
Та не дала долі." } 2р

6. „Породила мене мати
В зелену неділю,
Дала мені гірку долю,
Де-ж я її діну?" } 2р

Не сміє бути в нас страху...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Con fuoco.

f

1. Не смі-є бу-ти з нас стра-ху, ні жад-но-ї три-во-ги, бо ми є ли-ца-рі грізні За-лізно-ї О-стро-ги, бо ми є ли-ца-рі грізні За-лізно-ї О-стро-ги.

ff f

ritard.

2. Не страшать нас і в цісарів
Високії пороги,
Бо ми є лицарі і т. д.

3. А до дівочих ніжних серць
Ми знаєм всі дороги,
Бо ми є лицарі і т. д.

4. Не святкуватиме ніхто
Над нами перемоги,
Бо ми є лицарі і т. д.

Як з Бережан до кадри...

Давня мельодія. Стрілецькі слова.

Valse.

f

Poco lento.

mf dolente

1. Як з Бе-ре-жан до ка-дри Сі-чо-ви-ки-манджа-ли, то

кра - я - лось серденько від го - ря та - пе-ча - лі, то

кра - я - лось сер-день - ко від го - ря та пе-ча - лі.

Fine. *p*

f

p

1. 2.

dal segno

2. Кервавилось серденько
Хорунжого Осипа,
Як нам з очий зникала
Та Золотая Липа. 2р.

3. Кервавилось серденько
Не тихло й на хвилину,
Бо в Бережанах кинув
Кохану дівчину. 2р.

4. „Прощай, моє Олятко,
Дівчино чорнобрива,
Нас нині розлучає
Та доля нещаслива. 2р.

5. Чи прийде час веселий,
Чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю,
Що ти моя єдина." 2р.

6. Як дівчина почула
Ті слова і закляття,
Склонила головоньку
Милому у обняття. 2р.

Пасла дівка лебеді...

Marciale.

Народня пісня.

f

Па-сла дів-ка ле-бе-ді — на зе-ле-ній ле-ва-ді

ritard. a tempo

Гей! До-леж мо-я, до-ле, на-зе-ле-ній ле-ва-ді

f

rit.

2. Пожену я лебеді
До Дунаю, до води,
Гей! Доле-ж моя, доле, } 2 р.
До Дунаю, до води.

3. А вже тиї лебеді
Тай наплавалися,
А вже мої оченята } 2 р.
Тай наплакалися.

Ой, у полі нивка...

Народня пісня.

Andante.

f

Один: 1. Ой, у по-лі нив-ка, рос-те сте-бе-лин-ка, Всі: там дів-чи-на

p *f*

I. II.

жи - то жа - ла, са - ма чор - но - брив - ка, брив - ка.

p *f*

8va

2. Жала вона, жала, сіла спочивати,
Їхав козак з України, мусів шапку зняти. 2р.

3. Мусів шапку зняти, „добрий-день" сказати,
„Помагай Біг, дівчинонько, цеє жито жати." 2р.

4. А дівчина встала, встала й відказала,
А до того козаченька „серденьком" назвала. 2.р.

5. „Як підеш до дому, не кажи нікому,
Бо рознесуть лихі люди як вітер солом

6. „А вітер буйненький, соломця легенька,
Возьмуть мене люди в зуби, я ще молоде

7. А вже тая слава по всім світі стала,
Що дівчина козаченька „серденьком" на

Най живе Великий Комтур...

Сл.: Л. Лепкого.

Maestoso.

f

Най жи

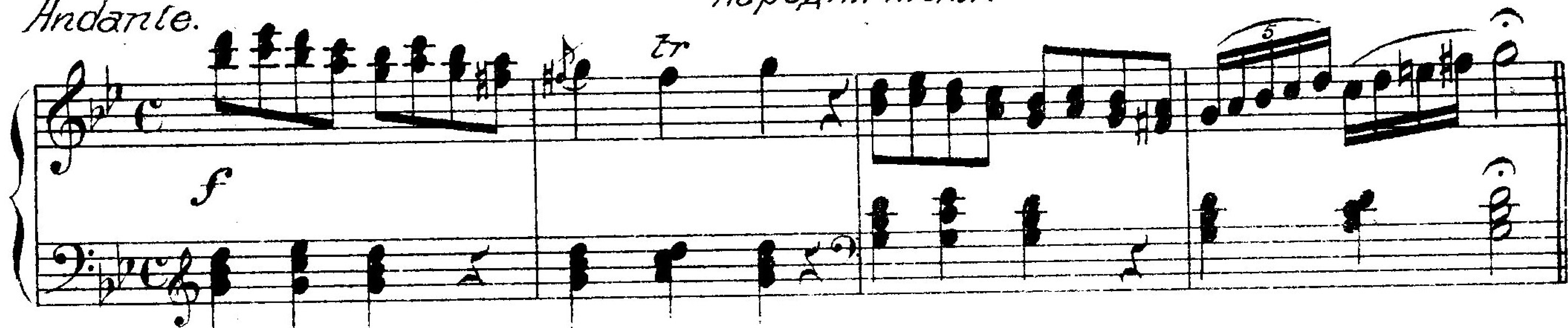
є Великий Комтур наш, ми добра, добрайому ба - жа - єм, і впіснях його все вели

ча - єм: Най живе Великий Комтур наш!

p largam. *ff*

Шумить, гуде дібровонька...

Народня пісня.

Плаче тужить тай ридає,
На битий шлях споглядає.

Битим шляхом козаки йдуть
Вороного коня ведуть.

А я гляну, подумаю,
Перебіжу, поспитаю:

„Ой, ти коню, вороненький,
Де-ж подівся мій миленький?"

„Ой, твій милий в степу лежить,
Холодної води просить."

„До керниці нахилився,
За серденько ухопився."

Курилася доріженька...

Народня пісня.

Один: 1. Ку - ри - лася до - рі - жень - ка, Всі: ку - ри - лася до - рі - жень - ка
жу - ри - лася дів - чи - нонь - ка.

2. Плаче, тужить і ридає, 2р.
Милий в похід виступає.

3. Плаче, тужить і ридає, 2р.
Дрібні сльози проливає.

4. Дрібні сльозоньки полились, 2р.
Щоб доріжка не курилась.

Журавлі.

Сл.: Б. Лепкого. Мел.: Л. Лепкого.

На форт. уложи[в]
Я. Ярославен[ко]

Andante mesto.

2. Мерехтить в очах
безконечний шлях,
гине, гине в сірій мраці
слід по журавлях...
Кличуть: кру, кру, кру,
в чужині умру,
заки море перелечу
крилонька зітру.
Кру, кру, кру, кру...

А хто хоче війну знати...

Народня пісня.

2. Їхав козак з України,
Тай заїхав до дівчини.

3. „Ти, дівчино, як ся маєш,
„Чого сидиш тай думаєш?"

4. „А я сиджу тай думаю,
На Вкраїну споглядаю.

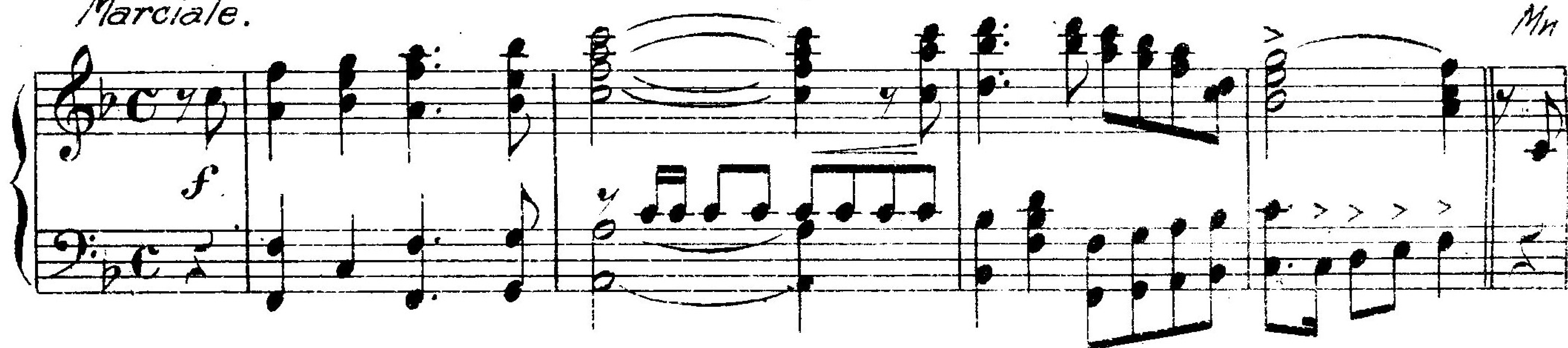
5. Як козаки кіньми грають,
Шабельками вибивають.

6. Шабельками вибивають,
Біле тіло розтинають.

7. Біле тіло розтинають,
У могили покладають."

Ми йдемо в бій...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

Ми йдем вперід...

Marciale.

рід - ні нам вклоняються жита, від ра - дости аж серце млі - є, за во - лю смерть нам нестр...

на, від ра - дости аж серце млі - є, за во - лю смерть нам не страшна!

ff

2. Ми йдем вперід, здалека чути гуки,
Гармати бють, там воля або смерть,
Не буде більш терпінь, ні муки,
Вперід! Там воля, або смерть! } 2 р.

3. Звенять шаблі, як ясне сонце сяють,
Гремлять пісні, аж земленька свята
Дрожить під нами дорогая,
За волю смерть нам не страшна! } 2 р.

Група Схід.

Сл. й мел.: Л. Лепкого.

Con fuoco.

f ff

Від

Ся - ну аж до гір Кав - ка - зу пройде преславна Група Схід, Група Схід, за-ма - є наш прапор...

f espr.

ра - зу, а все вперід, вперід, впе - рід.

ff

Ой, шумитъ, шумитъ...

Сл. й мел. Р. Купчинського.

На форт. уложив: Я. Ярославенко.

Tranquillo

p f sfz p

1. Ой, шумить, шумить — та діб-ро- вонь - ка, него-доньку вішу-є, ой, чому ж, чому — молодий стрілець — I. та дома не но-чу - є, II. та дома не но-чу - є?

2. Ой, шумить, шумить та дібровонька
Чи не буря надходить?
Молодий стрілець до дівчиноньки } 2р.
На розмовоньку ходить.

Con moto

f rit. sfz p

1. Дів-чи - но, риб-чи - но, по-дайже ру-чи-ну, по-дайже другу-ю найпоцілу - ю: бі-лу - ю ру-ченьку, устонька го - жі як ті - ї ро - жі, по - ці - луй всер - ці біль заво-ро-жить.

tr ritard. più mosso tr poco dimin. p dolce f rit.

2. „І ручку подала-б,
І поцілувала-б,
Та ну-ж хто чатує,
Поцілуй вчує!
Піде обмовонька зараз лукава,
піде неслава,
Щож би матуся на це казала?"

3. „Кохано! Сплять люди,
Хтож слухати буде?
Заснула й калина
Ген коло тина!
Ще соловейко лиш милу розважить
і спати ляже,
Він хоч почує – то не розкаже."

4. „Дам руку на хвилю,
Та уст не нахилю,
Боюся погуби,
Мій ти, голубе!
Видная ніченька, милий козаче,
ще хто побачить,
Хто-ж сиротині таке пробачить.

5. „Не бійся миленька,
Хоч нічка видненька,
І місяць хоч світить
Він не помітить!
Ясної зіроньки лягають спати,
хто-ж буде знати?
Дай-же устонька поцілувати!"

Poco lento.

p

p dolce

1. Гас- нуть зо- рі на бла- ки- ті, на- ро- жень- ко мі- сяць зблід, ран- не сон- це вже на схо- ді про- яс- ня- є не- бо- звід, ран- не сон- це вже на схо- ді про- яс- ня- є не- бо- звід.

tr

poco cresc.

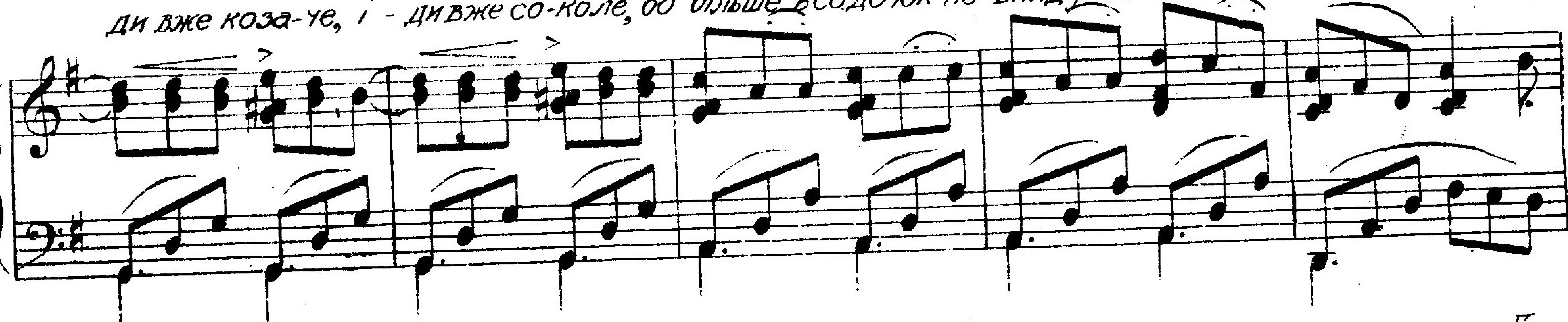
f

ritard.

f

2. На городі, коло тину,
Де з криниці б'є вода,
Там прощалась з козаченьком, } 2р.
Дівчинонька молода.

2. „Добраніч дівчино, добраніч кохана,
Спи люба, солодко до білого рана,
А завтра прийди таки!

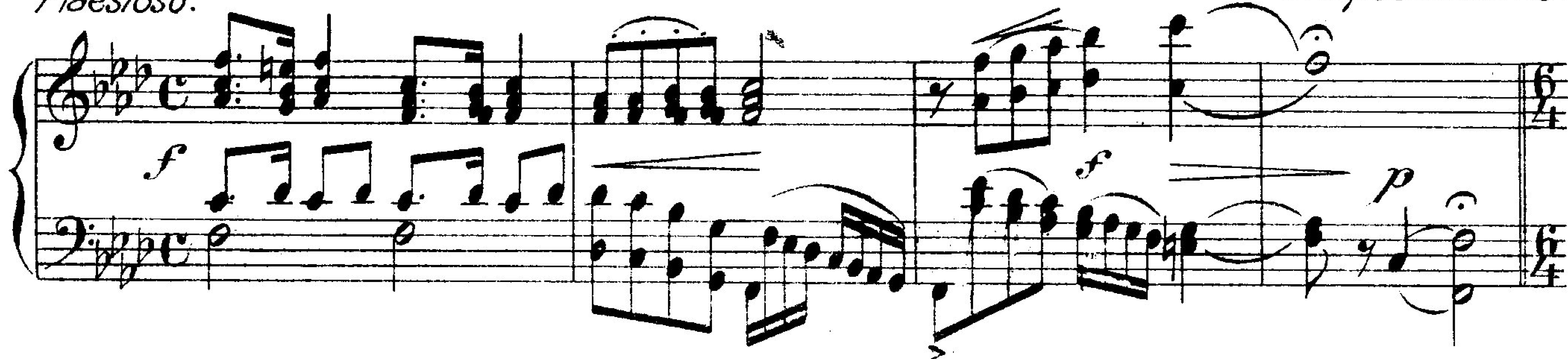
В неділю до хати
Прийдуть мої свати,
Готуй-же ручники!" } 2р

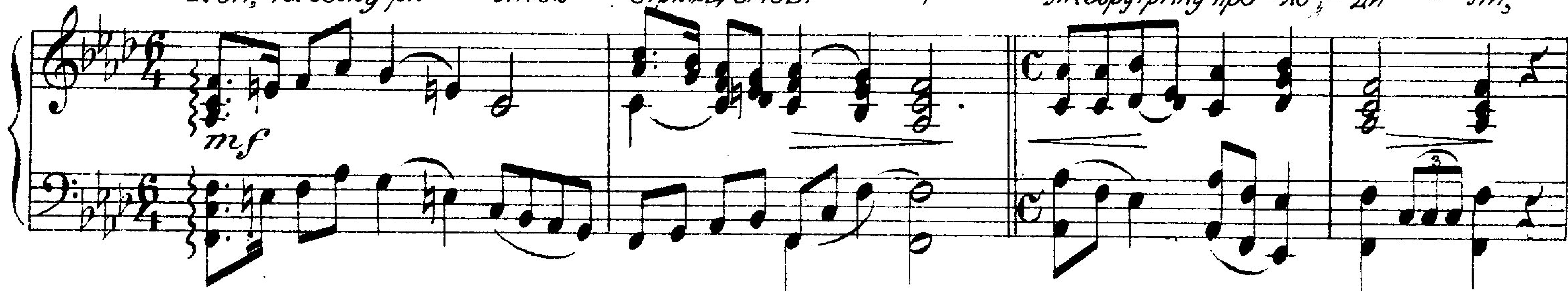
Ой, та зажурились...

Сл. й мел.: Р. Купчинського.

На форт. уложив: Я. Ярославенко.

Maestoso.

2. Ой, та зажурились Стрільці Січовії,
Стали дрібні сльози лити:
Буде .. проклятий батьками орати,
Матерями волочити!

3. Гей не тішся ...., що до Збруча „ваше",
Ще живе стрілецька слава;
Вернуться ще тії Стрільці Січовії,
Задрожить тоді ......!

За Україну!

Сл. М. Вороного.

Я. Ярославенко.

Moderato.

1. За У-кра-ї-ну, з огнем за-взят-тя, ру-шай-мо брат-тя всі впе-ред, всі вперед! Слуш-ний час кли-че нас: нуж-бо враз сповнять святий на-каз! За У-кра-ї-ну, за ї-ї до-лю, за честь і во-лю за на-род, за честь і во-лю за на-род, за на-род!

f — sfz — con espressione — ff — crescendo — largam. — ff — ritard. assai — ff — a tempo — ff

2. Ганебні пута
Ми вже порвали
І зруйнували
Царський трон! 2р.
З під ярем,
Із тюрем,
Де був гніт
Ми йдем на вільний світ!
За Україну, за її долю,
За честь і волю, за народ! 2р.

3. О Україно!
О рідна Ненько,
Тобі вірненько
Присягнем! 2р.
Серця кров
І любов,
Все тобі
Віддати в боротьбі!
За Україну, за її долю,
За честь і волю, за народ! 2р.

4. Вперед-же, браття!
Наш прапор має
І сонце сяє
Нам в очах!
Дружний тиск,
Зброї блиск,
Кари гнів
І з ним свобідний спів!
За Україну, за її долю,
За честь і волю, за народ! 2р.

Дальші слова до пісні:
Нема в світі...
(Стор. 27)

2. Йдуть на приступ гострим крісом
Поборотись навіть з бісом,
Гей, гей, гей! Поборотись навіть з бісом.
Хоч їм кулі в очі свищуть,
Рій ворожий вістрем нищуть,
Гей, гей, гей! Рій ворожий вістрем нищуть

Слово на закінчення.

Оцей збірник повинен мати властиво ось-який наголовок: Пісні, що їх співали українські війська в часах визвольної боротьби, однак я назвав їх коротко: „Стрілецькими Піснями" по просто тому, бо більша частина цих пісень повстала власне між Стрільцями. Зрештою саме так, а не інакше оці пісні скрізь називаються.

Швидко минали всякі военні події й живо родилися оці пісоньки. Є в них і бадьорість духа й туга серця, горда відвага й ніжне кохання. Співали їх і сині гори й широкі степи, та несли їх в далекий світ і бистрий Черемош і розлогий Дніпро.

З піснею на устах клали Вірли-Соколи свої буйні голови за волю України. Бо стрілецька пісня каже: „Як ішли в бій, то співали і зі співом умирали! Гей, гей!"

Можна оцінювати поетичну й музичну вартість цих пісень як хто вважає. Певно що найдеться в них чимало чужого, а то й постороннього матеріялу, але не можна забувати про величезну, ба навіть безсмертну вартість хочби деяких з цих пісень, що так цілко з'єднали великий, український народ на всіх його землях у вічні часи.

Zebrane w niniejszem albumie „pieśni strzelców ukraińskich" powstały przeważnie wśród Strzelców w czasach walecznych walk wolnościowych i śpiewały je wojska ukraińskie wszędzie. Szybko mijały zdarzenia wojenne i prędko rodziły się te piosenki. Przebija się w nich hart ducha i tęsknota serca, silna odwaga i tkliwe kochanie. A śpiewały te piosnki i błękitne góry i szerokie stepy, niosły je w daleki świat i bystry Czeremosz i rozległy Dniepr.

Z pieśnią na ustach kładli Orły-Sokoły swe bujne głowy za Ukrainę. Bo piosnka strzelecka powiada: „jak szli do boju, to śpiewali i ze śpiewem umierali! Hej, hej!"

Można oceniać poetyczną czy muzyczną wartość tych pieśni jak kto uważa, nie należy jednak zapominać o nieocenionej wartości chociażby niektórych z nich a mianowicie tych, które złączyły nierozerwalnym węzłem wielki naród ukraiński na wszystkich jego ziemiach po wieczne czasy.

В настоящем сборнике собраны песни, которые пели украинские войска во время освободительной борьбы, а преимущественно „Сичови Стрильци". Большая часть этих песенек была впрочем создана самыми „Стрильцямы", поэтому они именуются: „Стрилецкими Песнями".

Быстро проходили военныя событія, а равноже скоро родились эти песенки. Пели их и голубые горы и безконечные степи, несли их в далекий свет и быстрий Черемош и широкий Днепр.

С песней в сердце ишли Стрильци в бой за свободу Украины и с песней умирали они, Орлы-Соколы. Ибо стрелецкая песнь говорит: „Як ишлы в бий, то спивалы и зи спивом умыралы! Гей, гей!"

Можно оценивать поетическое или музыкальное богатство этих песенек как угодно, но все-таки нельзя забывать о том, что есть много между ними таких, которые крепким узлом сомкнули великий, украинский народ на всех его землях во веки вечные.

V této sbírce sebrané jsou písně, které spívalo vojsko ukrajinské v době bojů za svobodu, a byli to především „Sičové Střelci" (Sičovi Strilci). Většinou této pěsničky uložené byli samými střelci, a proto jmenují se: „Střeleckimi písni" (Striłecki pisni).

Rychle se střídali vojenské události a stejně rychle vznikali této pěsničky. Spívali je i modré hory i nekonečné stepy, a roznášeli je širým světem i prudký Čeremoš i široký Dněpr. Se spěvém těchto písní šli Střelci do boje za svobodu Ukrajiny a s nimiž na ústech umírali tito Orlové-Sokoly. Neboť střelecka píseň povídá: „Když šli do boje, spívali, a se spěvem umírali! Hej, hej!"

Poetické a hudební bohatství těchto pěsniček možno hodnotiti jakkoliv, avšak je mezi nimi mnoho takových - na což nesmí se zapomínát - které úzce spojili velký, ukrajinský národ na všech jeho zemích v jedno pro věčné časy.

This is a selection of songs, formed in the Ukrainian Army during the Great War and the revolution which followed it and composed by some of the intelligenzia of East-Galicia with the noble intent to liberate their country by throwing of the yoke of two empires, that of Austria and Russia.

This Army took the name of „Riflemen (chasseurs) of Sitch" – a name borrowed from the famous „Kosacks-Zaporogues" – and under this name they got known in history.

The Ukrainian people possesses a natural gift of music, its songs, composed by thousands in the course of centuries, constitute a most valuable treasure of the folklore all over the world.

It is no wonder, that the flames of the Great War have roused more than one chord in the souls of those bornmusicians. Those songs were created by thy companions in arms during long marches and on steeples nights at bivouacking; they were composed on the occasion of victories as well as of defeats. If, therefore, they are of some merit, it is chiefly because of the spirit, which has inspired and which animates them.

C'est un recueil des chansons de l'armée ukrainienne, formée au cours de la grande guerre et de la révolution par les intellectuelles de la Galicie Orientale avec le noble but de libérer leur pays du joug de deux Empires: de l'Autriche et de la Russie.

Cette armée a pris le nom - emprunté en partie aux fameux Cosaques-Zaporogues - „Des Chaussers de Sitch" et comme telle elle est entrée dans l'Histoire. Le peuple ukrainien a le don inné pour la musique, les chansons crées par milliers au cours des siècles, constituent un des plus précieux joyaux dans la chaîne du folklore mondial.

Rien d'étonnant que la grande guerre a éveillé par son souffle puissant plus d'une corde dans les âmes des musiciens-nés. Ces chansons ont été composés en marche, durant des veillées et aux bivouacs - pas les compagnons de guerre pendant les jours des victoires et de défaites. Ils valent par l'esprit qui les anime.

Nachstehende Sammlung enthält jene Lieder, welche das ukrainische Heer und vorwiegend die ukrainischen Schützen (Legionäre, Sitschowi Striltzi) zur Zeit der letzten Freiheitskämpfen gesungen haben. Diese Lieder wurden größtenteils durch die Schützen selbst verfaßt und werden deshalb kurzwegs „Schützenlieder" genannt.

Rasch folgten aufeinander die Kriegsereignisse und schnell wurden diese Lieder geschaffen. Sodann sangen diese Lieder die himmelblauen Berge sowie die breiten Steppen und trugen sie in die weite Welt der schäumende Tscheremosch und der alte Dnipro. Sangesfroh schritten die Schützen in den ungleichen Kampf für die freie Ukraine und mit Gesang im Herzen ließen die Helden ihr Leben auf dem Schlachtfelde.

Wiewohl nicht alle diese Lieder gleichen poetischen und musikalischen Wert haben, so darf man jedoch nicht vergessen, dass viele von diesen Liedern zur ewigen Einigung des großen ukrainischen Volkes in allen seinen weitgebreiteten Landen beigetragen haben.

Закінчено у Львові, 28. III. 1931 р.

Зміст:
